

रेशनिंगचा पोवाडा २१

(ले: कविभूषण महाराष्ट्र शाहीर प्रल्हादराय जामखेडकर, जळगाव.)

काय बित्या मजा सांगू रेशनिंगची, रेशनिंगची, पोताला पोळार मिळण्याची ॥ धृ ॥

चहाला सारवर नाही, पोताला भाकर नाही, वेळ आली उपाशी मरण्याची ॥

घासलेट (रॉकेट) नाही चिमणीत, गरीब दुबळा त्यात सारा, वेळ आली अंधारात बसण्याची ॥

नफेबाजी वाढली फार, एकेकाचे करी चार, पैशाला जागा नाही ठेवण्याची ॥

सरकारला आली दया, लायसन्स दिठ दुकानाला, इतरास चोरी माळ विकण्याची ॥

छाईन लागते दुकानाशी, बायका पोर त्यात खाशी, मजूरीही बुडते मजुरांची ॥

उन्हात लोक उभा सारा, गर्दित चेंगरून कित्येक गेला, दाणादाण हेने साप्या जनतेची ॥

दुकानदार म्हणे त्याला, काय करू आता बोला, दुकानात माळ नाही विकण्याची ॥

सारा दिवस फुकट गेला, संध्याकाळी धरी आला, बायका पोर उपाशी त्या दिवशी ॥

- एकादशी घडली त्या दिवशी ॥

स्वस्ताईच नाव सोडा, ऑर्डिन्सचा बसला खोडा, लपवा लपवी होते माळाची ॥

- पळवा पळवी होते माळाची ॥

काळा बाजार जिथे तिथे, श्रीमंत भरती वाडे, अन्नान दशा झाडी गरिबांची ॥

हिंदी लोक शेतकरी, पोटापुरती पिकवी ज्वारी, दुष्काळ बरा वोट त्यास सालेसाली ॥

धान्य पिकवी तीन वेळा, सुपिक बंगाल कंगाल केला, काही लारव ठार गेला अन्नसाली ॥

मोठ मोठ्या शहराला, रेशनिंग दुकानवाला, खेडोपाडी देता जनतेची ॥

भाग्यशाली हिंदुस्तान, अन्नासी नाही वाण, गारामार वस्तू मिळण्याची ॥

असा प्रकार जेथे तेथे, कोण वाली आज येथे, उाहीराचा अनुभव कवनासी ॥

- " प्रल्हादाचा अनुभव कवनासी " -